

Nazwa kierunku studiów	Ogrodnictwo
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Projektowanie terenów zieleni Designing green space
Język wykładowy	j. polski
Rodzaj modułu	fakultatywny
Poziom studiów	drugiego stopnia
Forma studiów	niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	I
Semestr dla kierunku	1
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/niekontaktowe	3 (1,04/1,96)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	dr hab. inż. Margot Dudkiewicz-Pietrzyk, arch. krajobrazu
Jednostka oferująca moduł	Katedra Architektury Krajobrazu
Cel modułu	Pozyskiwanie wiedzy i umiejętności dotyczących formułowania i realizowania zadań z zakresu projektowania obiektów architektury krajobrazu w kontekście współczesnej przestrzeni publicznej, półpublicznych i prywatnych.
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1. Absolwent zna i rozumie w pogłębionym stopniu problematykę z zakresu kształtowania krajobrazu i ochrony przyrody w EU oraz funkcjonowania ogrodnictwa zrównoważonego.
	Umiejętności:
	U1. Samodzielnie i w zespole (także w roli lidera), kształtować estetykę otoczenia poprzez tworzenie różnorodnych aranżacji roślinnych oraz rozszerzone umiejętności tworzenia, urządzania i pielęgnowania nasadzeń roślinnych o zróżnicowanym charakterze i przeznaczeniu, a także chronić i konserwować krajobraz kulturowy
	U2. Rozpoznać i wykorzystać różne taksony roślin ogrodniczych dla zdrowia i gospodarki człowieka oraz estetyki otoczenia i kształtowania krajobrazu
	Kompetencje społeczne:
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się	K1. Absolwent jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy i odpowiedzialny, organizowania pracy i zarządzania realizacją zadań związanych z wykonywanym zawodem, w tym do współdziałania i pracy w grupie oraz podejmowania w niej różnych ról
	W1 - OG_W11 U1- OG_U6 U2 - OG_U07, OG_U11 K1 - OG_K06
Odniesienie modułowych efektów uczenia się do efektów inżynierskich	W1 - InzOG_W02 U1 - InzOG_U06

	U2 - InzOG_U11
Wymagania wstępne i dodatkowe	Urządzanie i pielęgnowanie terenów zieleni
Treści programowe modułu	Kategorie obiektów architektury krajobrazu – wielofunkcyjne tereny rekreacyjne o charakterze ogrodów publicznych, parków, zespołów wypoczynkowych oraz przestrzenie półpubliczne (tereny osiedlowe, ogrody dedykowane) oraz prywatne. Współczesny park miejski i metodyka postępowania w projektowaniu przestrzeni na potrzeby publiczne. Podstawy projektowania obiektów architektury krajobrazu wynikające z ustaleń studiów i planów zagospodarowania przestrzennego. Partycypacja społeczna i udział zamawiającego w procesie projektowania. Przestrzeń publiczna wielofunkcyjna o zróżnicowanym programie użytkowym. Funkcje wewnątrz krajobrazowych i ich rozmieszczenie w poszczególnych strefach o różnym charakterze. Kształtowanie zaplecza komunikacyjnego, infrastrukturalnego, gospodarczego i usługowego. Zasady kształtowania przestrzeni w kontekście różnych grup użytkowników. Ustawy, rozporządzenia i normy dotyczące projektowania kategorii obiektów architektury krajobrazu. Zasady projektowania współczesnych terenów zieleni – dobór metod badawczych, analitycznych, formułowanie wytycznych projektowych, przygotowanie założeń programowych, projekt koncepcyjny, projekt wykonawczy wybranej branży, przedmiar prac, kosztorys wybranej branży, specyfikacja techniczna wybranej branży.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej	Literatura podstawowa: Bogdanowski J., 2000, Metoda jednostek i wewnątrz architektoniczno-krajobrazowych (JARK-WAK) w studiach i projektowaniu w: III Forum Architektury Krajobrazu OZKNIK, Warszawa, s. 2-10. Królikowski J. T., Rylke J., 2010, Społeczno-kulturowe podstawy gospodarowania przestrzenią, Wydawnictwo SGGW, Warszawa. Myga-Piątek U., 2010, Przemiany krajobrazów kulturowych w świetle idei zrównoważonego rozwoju Problemy Ekorozwoju, vol. 5, no 1; Sanchez Vidiella A., 2008, Atlas współczesnej architektury krajobrazu. TMC; Zachariasz A. 2006, Zieleń jako współczesny czynnik miastotwórczy ze szczególnym uwzględnieniem roli parków publicznych, Wyd. PK, Kraków. Pluta K., 2014, Przestrzenie publiczne miast Europejskich. Projektowanie urbanistyczne. Warszawa Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej Literatura uzupełniająca:

	Wejchert K., 1984; Elementy kompozycji urbanistycznej. Wyd.2., Warszawa, Arkady; Orzeszek-Gajewska B., 1982; Kształtowanie terenów zieleni w miastach, PWN, Warszawa;		
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne	Metody dydaktyczne: wykłady w formie prezentacji multimedialnych, rysunek odręczny oraz wykorzystanie programów graficznych w celach wykonania i przedstawienia rysunku.		
Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się	W1: sprawdzian pisemny U1, U2: ocena na podstawie przygotowanego opracowania projektowego. K1: ocena pracy studenta, udział w dyskusji Formy dokumentowania: dziennik prowadzącego, pisemna praca zaliczeniowa, projekt,		
Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową	Zaliczenie zadania projektowego – 80% Udział w dyskusji – 20%		
Bilans punktów ECTS	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ECTS
	KONTAKTOWE (z udziałem nauczyciela)		
	Wykłady	3	0,12
	Ćwiczenia	15	0,6
	Konsultacje	2	0,08
	Zaliczenie projektu	6	0,24
	Łącznie kontaktowe	26	1,04
	NIEKONTAKTOWE		
	Przygotowanie do ćwiczeń	12	0,48
	Studiowanie literatury	20	0,8
	Przygotowanie projektu	17	0,68
	Łącznie niekontaktowe	49	1,96
	Razem punkty ECTS	75	3
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	Udział w wykładach – 3 godz. Udział w ćwiczeniach – 15 godz. Konsultacje – 2 godz. Zaliczenie projektu – 6 godz.		